

V spominj Matija Čopa.
(po Gerški meri)

Bil naš led tajat se začel; pomlad je drugot že;

Drugi slovenski v kroten ni domovini vihar.

~~Stesano svoj čolnic z Bogam zročim ga volopam~~

~~Svoj čolnic stesal sin z Bogam zročil ga morju,~~

Skal bršnvor se ogibat' se nenavajeniga.

Zverde, ki rešjo bile neznané, ki čoln pogubejo.

Del bil naš kermar, drugi je bil Palinur.

Ti nam otel čolnic si mu kermo in jadra popravil

Ti mu pokazal pot pravo v džezle duhov.

Skrita nobena bila ni zverd ti neba poerije,

Sledni je bil ti domač jezik omikan, učen.

Kar Rimljan je, sveta gospod, kar Grécia modra,

Lah, Francoz, Spaniol, Nemec in Albionic,

Z léhi po Poljáh, kar Rus, Serbljan, kar rod je slovenski

Izmislil slavnih časa do trójga pisanj,

Polno, si ^{njih} ~~si~~ znanost imel, velikan učenosti!

Čop! zaklade duha Kresove bil si nabral.

152
Zláhtniga nisi doma zaklépal bláгодарova,
Bláгодарova doma ti zláhtniga nisi zaklépal,
Sebi ročéna mladost, drúge si z njim bogatil.
Zastávil kómej si peró, ^{pred praxnuvajoce} pred praxnuvajoce
V zjúbo veliko rodú, kričiga ^{zaklaj dosti} ~~spanja~~ zamú,
V save deréce valóv vortincéh smert te zasáči,
Glas zaprè besedi, z rók ti potégne peró.
Zémja, nemíli čuváj, zaklád tvoj varuje skópa,
Gróbi na tvójim oči máteri slávi rosé,
Niso suhé nam perjátlam, ki se spómimo tēbe,
Zmislímo predrágih tvóje ljubérni daróv.
Naj se učénost in imé, čast tvója ~~krásta~~ ^{krásta} zojákh. ne pozabi,
Dokler. tēbi dragó v kránju slovenstvo živi.

* Glasniki z udarji, al od dveh zóglasnikov v ráoni tisti,
al pa od od eniga v ráoni tisti od drugiga v prihodnji
besedi nasledváni so dolgo, vsi drugi kratko merjeni.
Glásnik pred glasnikam je vselej pogoltnej.